

DE PIONIERS VAN HET GLAZEN HUIS HERENIGD:

Het is sterker dan onszelf: we willen alles meemaken

Veel lijkt er niet veranderd sinds we Lambrecht, Van de Veire en De Soete drie jaar geleden kwamen interviewen aan de vooravond van de eerste editie van Music For Life. In de StuBru-studio's heerst de gebruikelijke drukte, en het trio moet net als toen nog van alles doen voor het gesprek kan beginnen. Alleen moet Van de Veire, die een paar cd'tjes gaat ophalen voor Ayco Duyster, daar deze keer een verdieping voor naar beneden. Naar MNM, de zender die een jaar geleden zijn nieuwe thuis werd. De Soete op zijn beurt lijkt een stuk rustiger dan vorige keer, wellicht omdat zijn programma er in tegenstelling tot destijds al opzit. Toch is het uiteraard 'stille kracht' Lambrecht die als eerste aanschuift.

Julie staan voor eeuwig in het collectieve geheugen gegrift als de drie gezworen kameraden van Music For Life. Wat zijn jullie echt, vrienden of goede collega's?

Lambrecht: "Wij zijn vrienden. We komen bij elkaar over de vloer en gaan geregeld pintjes drinken."

Van de Veire: "Wij weten dingen van elkaar die enkel kameraden van elkaar weten. We gaan ook vaak samen d'fen. Tomas en ik vieren dit jaar zelfs samen oudjaar."

De Soete: "En Pukkelpop, hé, Peter. Daar presenteerden wij altijd en logeerden we in een container. Heel leuk was dat. We gingen samen naar optredens kijken en..."

Van de Veire: "... sloegen de wijnvoorraad van Chokri (*Mahassine, organisator, red.*) jaan."

Hoe zit dat met jullie, Christophe en Peter? Jullie lijken veeleer tegenpolen.

De Soete: "In zijn vrije tijd trekt Christophe ook wel eens een jurk aan, hoor."

Lambrecht: "Wij zaten jarenlang tegenover elkaar aan een bureau. Dat schept een band. Tegenpolen? Ik weet het niet. Peter is natuurlijk veel... (*maakt onbehopen gebaar*) Tja, hoe zeg je dat? Aanweziger?"

Van de Veire: "Maar vergis je niet: als we samen gaan draaien, springt hij toch ook spontaan op en neer, hoor. Dat was het mooie op Music For Life: Christophe kon er zich van zijn extravertere kant tonen. Ook hij stond onnozel te doen op 'Bailando' van Paradisio."

De Soete: "Geef Christophe een paar dagen alleen maar sapjes en er gebeuren de zotste dingen."

Het was dus logisch dat net jullie drieën het eerste Glazen Huis ingingen?

De Soete: "Nee, want daar we hadden zelf niet over te beslissen. Plots was daar dat waanzinnige plan om net als de Nederlandse zender 3FM een groot zoekprogramma voor het goede doel op poten te zetten, waarbij we geen eten zouden krijgen. Meer wisten wij ook niet."

Lambrecht: "Ik heb wel zelf gevraagd om in het huis te mogen zitten. Ik had gehoord dat Peter en Tomas al zeker het Glazen Huis in zouden gaan, heb mijn stoutste schoenen aangetrokken en ben op Isabelle (*Baete, toenmalig netmanager van Studio Brussel, red.*) afgestapt met de mededeling dat ik kandidaat was."

De Soete: "Dat wist ik niet. Amaï, Christophe, wat een *move!*"

Hadden jullie enig idee waar jullie aan begonnen?

Lambrecht: "Totaal niet. Ik weet niet of ik het nog gedaan had als ik geweten

had hoe groot Music For Life zou worden en wat de impact ervan zou zijn. Ik had vooral het idee dat ik me met deze twee mannen hier ging amuseren."

De Soete: "Ik weet nog goed dat wij naast onze gewone bagage een berg orgeltjes en synthesizertjes mee hadden genomen. We stelden ons voor dat we ongeloflijk veel vrije tijd zouden hebben en dat we, als de andere radio aan het maken was, liederen zouden schrijven (*lacht*). Plannen dat we hadden! Tot we daar zaten. Het enige waar we toe in staat waren, was opgelokt staan springen in dat huis."

Van de Veire: "Ik had vooraf hetzelfde negatieve gevoel als toen ik vroeger op kamp ging. De avond voor het vertrek zat je aan de toeg met de andere leiders te klagen: 'Verdomme, morgen vroeg opstaan. Wat gaat dat dit jaar worden? Die kleine mannen zijn toch niet zo leuk als die van andere jaren...' We kregen het concept van Music For Life ook aan niemand uitgelegd. Niemand begreep wat we zouden gaan doen. En de journalisten ons maar bestoken met vragen. 'Hoe bedoel je: zes dagen niet eten? En welke platen gaan jullie dan draaien?'"

Lambrecht: "Ik weet nog dat ik enthousiast belde met een vriend van mij die voor de redactie van *De laatste show* werkte. 'Het gaat echt ik weet niet hoe tof worden', zei ik. 'Waarom?', vroeg hij. Toen werd het stil (*lacht*)."

Herinneren jullie je nog het moment waarop je besefte: 'Dit is groot aan het worden'?

De Soete: "Het werd ons wel voortdurend verteld. Alle medewerkers, technici en gasten zeiden ons dat het ongeloflijk was, maar wij gingen ervan uit dat dat peptalk was. Pas toen ik op een bepaald moment een of andere pro-Palestijnse beweging met fakkels voor het huis zag staan en een grote flikkerende vrachtwagen van Coca-Cola door het beeld van de live-uitzending zag passeren, dacht ik: nu is het hevige aan het gaan. Nu wil echt iedereen meedoen."

Van de Veire: "Het moment dat Martine Tanghe live in *Het Journaal* een lijntje legt met DJ Lambi Bambi, dan weet je: hier is iets aan het gebeuren."

Lambrecht: "Mij begon het te dagen toen ik oudere dametjes voor het huis

In 2006 gingen drie Studio Brusselpresentatoren zes dagen lang in een Glazen Huis in Leuven zitten om er non-stop radio te maken voor het goede doel. Ze kwamen eruit als ware volkshelden, en de succesactie Music For Life was geboren. Drie jaar later is Peter Van de Veire (38) overgestapt naar een andere radiozender, heeft Tomas De Soete (33) het ochtendprogramma overgenomen en praat Christophe Lambrecht (39) nog als vanouds zelfgekozen plaatjes aan elkaar. Bij het begin van de vierde editie van Music For Life blikt het drietal terug, en vooruit. 'Mannen blijven jongens tot hun tachtigste. Dat is de miserie.'

DOOR SARAH THEERLYNCK EN HAN CEELLEN / FOTO TIM DIRVEN

zag staan. Toen besefte ik dat de actie veel verder reikte dan ons normale Studio Brusselpubliek."

Van de Veire: "Het geheim van die eerste keer was dat het verre van beredeneerd was. Wij volgden onze spontane impulsen en slaagden erin die te projecteren op heel Vlaanderen. Het was echt. Wij waren verwonderd over wat er allemaal gebeurde, en we waren oprecht begaan met die strijd tegen de landmijnen."

Dankzij dat goede doel kregen ook jullie carrières ook een enorme boost. Gaf dat geen dubbel gevoel?

Van de Veire: "Nee, je moet daar niet onnozel over doen. Je hebt een belangrijk humanitair verhaal, maar aan de andere kant is er ook een belangrijk radioverhaal. De radio is daar beter van geworden en ja, ook wij hebben aan bekendheid gewonnen, maar dat geeft geen wrang gevoel. Dat gebeurt."

De Soete: "Je zit daar niet met het gevoel: waw, dit zal nogal een boost voor mijn carrière geven. Je wilt gewoon goede radio maken. Om het cru te stellen is dat eigenlijk alles waar je mee bezig bent. Dat is in het Glazen Huis ook

Lambrecht: "Mij begon het te dagen toen ik oudere dametjes voor het huis

er met de perceptie rond je persoon gebeurt. Met de hele MNM-hetze heb ik het vorig jaar weer meegemaakt, in negatieve zin dan, en het enige wat je kunt doen, is het laten gebeuren. Na verloop van tijd wordt dat weer genormaliseerd."

Music For Life heeft jullie imago's nog versterkt. Peter was het flipkonijn, Christophe de stille kracht en Tomas de stoere.

De Soete: "Ben ik de stoere? Serieus? Zo'n broekschijter dat ik ben! Toen mijn mama aan het Glazen Huis stond, hield ik het niet meer."

Maar Christophe, als mensen je voor de duizendste keer 'Lambi Bambi' noemen, wordt het dan niet vervelend?

Lambrecht: "Als ik moet gaan draaien en er staat op de affiche: 'Lambi Bambi' en tussen haakjes Christophe Lambrecht, dan stel ik me soms wel eens vragen, maar ik heb het niet het gevoel dat ik dat imago van de stille, gevoelige man meesleurt."

De Soete: "Ik denk niet dat Music For Life onze imago's heeft versterkt. Het is alleen maar duidelijk geworden wie wij

echt zijn. Hoe gecontroleerd en professioneel je het ook wilt aanpakken, door de honger en de vermoeidheid bereik je op een gegeven moment een punt dat je alleen maar verder kunt op jezelf en je persoonlijkheid."

Lambrecht: "Dat is het: we waren wie we waren en we zijn wie we zijn. Het is nooit afgesproken geweest dat ik de stille kracht zou spelen, Tomas de stoere en Peter het flipkonijn."

De Soete: "Dat van die stoere, dat snap ik toch niet, hoor."

Waarom vind je het zo erg als je de stoere noemen?

De Soete: "Ik weet wel dat ik een grote muil heb, maar het mag toch duidelijk zijn dat er iets meer zit achter die grote muil."

Van de Veire: "Net met Music For Life is dat duidelijk geworden. Het publiek heeft veel aspecten van ons gezien. Tomas' grote muil, ja, maar ook zijn gejanke toen zijn moeder langskwam. Bij mij ging dat net zo. Ik werd waanzinnig emotioneel toen mijn dochtertje belde. Omgekeerd deed onze emotionele Christophe hier soms erg zot."

De Soete: "Ik denk niet dat Music For Life onze imago's heeft versterkt. Het is alleen maar duidelijk geworden wie wij

PETER VAN DE VEIRE:

Het geheim van die eerste keer was dat het verre van beredeneerd was. Wij volgden onze spontane impulsen en slaagden erin die te projecteren op heel Vlaanderen. Het was écht

Christophe Lambrecht, Peter Van de Veire en Tomas De Soete

Ga je je niet aan elkaar ergeren als je zes dagen lang samen opgesloten zit?

Lambrecht en Van de Veire: "Nee."

De Soete: "Ja."

Lambrecht: "Je hebt het over mijn gesnurk?"

De Soete: "Jaaa! Maar goed, dat was dan ook het enige."

Van de Veire: "Je bent vooral blij dat je elkaar hebt."

De Soete: "Het is een cliché, maar we zijn naar elkaar toegesproken in dat huis."

Van de Veire: "Je maakt iets heel vreemds mee samen. Ik weet nog dat Christophe buiten een sigaretje aan het roken was en dat ik bij hem kwam staan, verkleed als banaan. Dan kijk je naar elkaar en denk je: 'Dit is toch vreemd.' En Christophe maar heel ernstige gesprekken voeren met een banaan. (*lacht*)"

Christophe, waarom was jij er de tweede editie niet meer bij?

Lambrecht: "Omdat ze mij niet gevraagd hadden."

Vond je dat erg?

Lambrecht: "Ja, heel erg. Vooral in de weken die Music For Life voorafgingen. Iedereen stelde me vragen en ik mocht niets zeggen. Dat was echt niet fijn."

Hebben ze je ook verteld waarom je weg moest?

Lambrecht: "Ze wilden andere mensen lanceren, en ik denk dat dat logisch is. Waarschijnlijk zou ik als nethoofd dezelfde reactie hebben. Tomas en Peter staken er bovenuit, en bovendien waren ze vanaf het eerste jaar eigenlijk al op zoek naar een vrouw. Dus moest ik afvalen. (*pauze*) Maar ik vond het spijtig."

Maakte het je onzeker? Was de goesting om radio te maken minder groot?

Lambrecht: "Onzeker? Niet echt. Minder goesting had ik misschien toch wel eventjes, ja. Weet je, we waren samen op kamp geweest en het was heel tof geweest. Dan hoor je het jaar nadien dat er opnieuw een kamp is maar dat jij niet mee gaat. Dat is niet leuk, maar het leven gaat door."

Je kunt dat wel relativeren?

Lambrecht: "Natuurlijk."

Van de Veire: "Christophe kan dat geweldig goed."

Zouden jullie dat ook gekund hebben als het jullie zou zijn overkomen?

Van de Veire: "Ik denk niet dat wij daar

met gejuich op gereageerd zouden hebben."

De Soete: "Ik zou wel even geslikt hebben, ook omdat ik me onvermijdelijk had afgevraagd: 'Vond je het vorig jaar niet goed misschien?'. Terwijl hij daar niet om gaat. Opnieuw dat huis ingaan is trouwens evenmin vanzelfsprekend. Elke keer dacht ik: heb ik het nog wel? Je wilt niet in een situatie terecht komen waarin je je verwondering moet forceren. Het moet oprecht blijven."

Van de Veire: "Ik was daar bij de tweede editie ook hard mee bezig. De eerste dagen probeerde ik bijna krampachtig dat gevoel van die eerste keer weer op te wekken. Tot ik het losliet en merkte dat het vanzelf kwam."

Hoe was de sfeer hier op de redactie de weken voor Music For Life? Werd er druk gespeculeerd over wie in het huis mocht? Gesolliciteerd naar een plekje?

(*de drie kijken elkaar aan*)

Lambrecht: "Iedereen wil dat natuurlijk wel eens meemaken."

De Soete: "Maar ik kan me niet voorstellen dat er echt gesolliciteerd wordt." Van de Veire: "Het zal misschien om een uitzondering gaan, maar er is er wel degelijk geaasd op een plek in het huis. De werkseifer heeft daar echter nooit onder geleden."

Sam De Bruyn is dit jaar de nieuwkomer. Is hij niet veel te jong om al voor de leeuwen te worden gegooid?

Lambrecht: "Dat vind ik niet. Vorig jaar werd zijn naam al genoemd, maar toen was het nog wat te vroeg. Nu is hij er helemaal klaar voor."

Van de Veire: "Leeftijd heeft daar niets mee te maken. Sam heeft de goede ingesteldheid. Hij is een gevoelige mens die serieus bezig is met zijn vak en met zijn beide poten in het leven staat. Hij heeft de verwondering die elke gezonde radio-maker te allen tijde moet hebben. Hij leeft voor de radio."

Moet dat als radiomaker, leven voor het medium?

Van de Veire: "Leven voor de radio gaat misschien iets te ver, maar je moet wel gepassioneerd bezig zijn met je vak. Dat geldt overigens voor iedereen."

Zijn jullie daar wel eens te ver in gegaan? Dat je dacht: nu steek ik zo belachelijk veel energie in dat radio-maken dat de rest van mijn leven eronder lijdt?

De Soete: "Nu kijken we allemaal spon-taan naar Peter."

daarover gaat. Zelf ben ik die grens vermoedelijk al regelmatig gepasseerd (*lacht*)."

De Soete: "Ik laveer wat dat betreft tussen twee uitersten. Eén: op dezelfde flow verder gaan en denken dat je iedereen te slim af bent, en twee: ergens op een berg groenten gaan verbouwen of een platenwinkeltje beginnen. Om elf uur slof, slof naar beneden met een koffietje, de winkel opendoen en wat leuteren met gasten met een benen bril over de laatste release van Belle & Sebastian."

Lambrecht: "Dat kun jij niet, Tomas. Na een tijd word je zenuwachtig en raak je daarop uitgekeken. Binnen de kortste keren sta je weer achter een microfoon."

Kunnen jullie je voorstellen dat je Studio Brussel ooit gaat verlaten?

Van de Veire: "Ja, hoor." (*hilariteit*) De Soete: "Natuurlijk. Je moet daar nuchter in zijn. Wanneer ik merk dat ik hier niets meer kan leren en ook andere mensen niets meer kan bijbrengen, dan zal ik tot de conclusie komen dat mijn verhaal hier verteld is. Ik zal de laatste zijn die krampachtig vasthoudt aan zijn job. En er is altijd nog Radio 2, hé. *De meneren*, zou dat niks zijn voor ons?"

Maar waar vind je nog zo'n werk-omgeving: veilig, hip, politiek correct...

Lambrecht: "Studio Brussel is de mooiste zender van de wereld, maar dat wil niet zeggen dat ik eronder zou lijden om hier weg te moeten. En politiek correct? Vroeger was dat zo. Toen was het bon ton om te zeggen dat een groep als Live negens naar lijkt. Nu maken we feelgood-radio."

De Soete: "Daar ben ik het mee eens. Toen ik hier tien jaar geleden als student begon, heerste er nog zo'n 'parels voor de zwijnen'-mentaliteit. Ik deed daar zelf hard aan mee. Ik verschool me achter een scherm van cynisme en zwaaide graag met het wijsvingertje. Zo zat ik als een pasja in mijn ievoren toren radio te maken in de hoop dat mijn coole maten het zouden horen. Godzijdank is dat allemaal veranderd. Jan Hautekiet heeft de krijtlijnen uitgetekend voor een ander soort Studio Brussel en onder Mark Coenen is dat zijn vruchten begonnen af te werpen."

Ook jij gaat nog altijd haast elk weekend d'fen, Christophe. Kun je dat blijven combineren met je radiowerk en je gezin?

Lambrecht: "Eenvoudig is het niet. Ik heb twee kinderen die 's ochtends om zeven uur aan mijn bed staan: 'Hallo, papa, hier zijn we'. Maar ik doe het te graag. Laatst nog moesten Peter en ik naar Kinrooi. Eerst reden we compleet verkeerd en toen we aankwamen, bleek dat we in een tent voor drie man en een paardenkop moesten draaien. Maar we hebben ons ongeloflijk geamuseerd."

Van de Veire: "Ik heb altijd het gevoel dat ik alles aankan, dat ik iedere berg kan beklimmen. En oké, soms struikel je wel eens of val je een eind naar beneden. Maar dat is niet erg. Zo weet je wat je niet meer moet doen en wat wel."

De Soete: "Je stoot onvermijdelijk op je grenzen. Ik heb het vorige week nog meegemaakt. Donderdag dacht ik: ach, ik trek wel een nachte door, moet kunnen. Op vrijdag doe je dan je uitzending tussen zes en negen en in het weekend zorg je voor je kindjes. Maar op zondag ben je kapot. En dan begint alweer een nieuwe werkweek."

Iemand zei ons: 'Peter is zo commercieel geworden. Als hij zou terugkeren, zou hij opnieuw 'verstu-diobruisseld' moeten worden.'

Van de Veire: "Dat is pure perceptie. Men redeneert: hij is naar een brede commerciële zender gegaan, dus past hij niet meer op Studio Brussel."

De Soete: "Zeker."

Lambrecht: "Natuurlijk."

Van de Veire: "Mannen blijven jongens tot hun tachtigste. Dat is de miserie."

Lambrecht: "Eevngood: over elf jaar zijn wij vijftig - allee, ik toch (*lacht*). Zouden we dan nog in een feesttent in Kinrooi plaatjes staan draaien?"

Geef daar eens antwoord op.

Lambrecht: "Ik denk dat we de dingen dan toch op een andere manier zullen aanpakken."

Van de Veire: "Die gedachte is beangstigend. Je weet dat er ergens een schreef komt en dat het potsierlijk wordt als je

Music For Life, tot en met 24 december op Studio Brussel, Eén en Eén.